

Doğruluk İmanın Şanındandır

– SeyitAhmetUzun · 25 Aralık 2011

"Şüphesiz, Rabbimiz Allah'tır deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: "Korkmayın, üzülmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin!" derler." Fussilet/30
İman, sıratı müstakim üzere olmaktır. Dosdoğru yürümektir. Tilkiler gibi, hinlik düşüncesiyle, yağmur nereye yağarsa, tarlayı oraya çek anlayışına kapıları kapalıdır. Rabbimiz, faydacı, oportünist, pragmatist anlayışa daha başta duvar örmüştür.

Dinin tebliğcisi daha kendisine vahiy gelmeden "emin" lakabıyla ünlenmişti. İnsanlar onu öldürecek derecede ona düşmanlık besliyor, ama eşyalarını ona teslim edecek kadar da ona güveniyorlardı. İnsanlar sizi öldürecek kadar sizden nefret etmelerine rağmen, size itimat ediyorlarsa siz doğru yol üzerindesiniz demektir. Güvenilir olmak peygamberliğin de birinci sıfatıdır. Sıdk; doğru olmak imanın şanındandır.

Peygamberimize düşman olan Ebu Süfyan, a Herakliyus, Rasûlullah'ın neyi emrettiğini sorar. Ebusüfyan, "Ben de şöyle dedim" der: "O, yalnız Allah'a İbadet ediniz, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın, atalarınızdan duyduklarınızı bırakın" diyor. Bize namaz kılmayı, doğru ve namuslu olmayı ve akrabalarımızı görüp gözetmeyi emrediyor" der. (2)

Bu ayetin ruhunu tüm benliğinde hisseden Müslümanlar, Allah'ın rızasına erenlerdendir. Rabbimiz Allah'tır. O ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcıdır. O'ndan başka dönüşümüz olan bir mabudumuz yoktur. Yaptıklarımızın hesabını sadece ve sadece O'na vereceğiz.

İşte dünyayı cennete çevirmenin sırrı da buradadır: Doğruluk.

Güvenin olmadığı hangi birliktelik huzur verir?

Doğruluğun olmadığı hangi ortamda samimiyet vardır?

Geçici dünya menfaatini önemseyerek yapacağımız ihanetler, hainlikler, sahtekarlıklar bize sadece kısa günlerin kazancı gibi görünür. Ancak kaybettiğimiz en önemli şeyin farkında değildir; güvenilirlik.

Bunun tam tersi durumda ise dünyalık küçük hesapları önemsemeyen inanç erleri, koskoca bir ülkeyi değiştirecek güce sahiptir. Bu güç ise ne ordudur, ne aşirettir ne de sahip olunan büyük sermayelerdir. Bu güç doğruluktur.

Faydacılığın bütün şiddetiyle insanları kuşattığı ve birçoklarını alabora ettiği zaman diliminde, kasvetli ortamlarda gösterecekleri dürüst ve doğruluk, onları abide şahsiyetlere dönüştüreceklerdir. İşte onlardan birisi ve gerçekleştirdiği büyük değişim.

"Kendi halinde bir tüccardı. Bir gün kumaşları gemiye yükledi. Endonezya'ya gitti, oraya yerleşti. İşini orada devam ettirdi. Kumaşları kaliteliydi. Tam da halkın aradığı cinstendi. Kendisi de kanaat sahibi bir insandı. Kazancı az olsun düşüncesindeydi. Bir gün işe geç geldi. Yardımcısı iyi bir kar elde etmişti sattığı mallardan. Merak etti sordu: "hangi kumaştan sattın?" "Şu kumaştan efendim." "Metresini kaç verdin?" "On akçeye." "Nasıl olur?" diye hayret etti. "Beş akçelik kumaşı on akçeye nasıl satarsın? Bize hakkı geçmiş adamcağızın. Görsen tanır mısın onu?"

Yardımcısı gitti, müşteriye buldu, getirdi. Dükkân sahibi müşteriye karşısında görür görmez helallik istedi

ve fazla parayı müşteriye uzattı. Müşteri şaşırmişti. Böyle bir durumla ilk defa karşılaşılıyordu. Ne demekti hakkını helal et? Olay kısa sürede dilden dile dolaştı. Çok geçmeden kralın kulağına vardı. Sonunda kral, kumaş tüccarını saraya çağırdı. Kral sordu: "Sizin yaptığınız bu davranışı daha önce biz ne duyduk, ne de gördük. Bunun aslı nedir?"

Ben, dedi tüccar, Müslüman'ım. İslam dini böyle emreder. Müşterinin bana hakkı geçmişti. Ben sadece yanlışı düzelttim.

Kral, sonra "İslam nedir, Müslümanlık nedir?" gibi peş peşe sorular sordu. Bier birer sorularına cevap aldı. Kral ilk defa duyuyordu böyle bir dinin varlığını. Fazla zaman geçirmeden İslam'ı hemen kabul etti. Daha sonra kısa süre içinde de bütün Endonazy Müslüman oldu.

Evet, 250 milyonluk nüfusa sahip olan bugünkü Endonezya ve civarının Müslümanlığı kabul etmesindeki sır, sadece beş akçelik kumaştı. Yapılan tek şey: İnanıldığı gibi yaşamak, doğru İslamiyet'i ve İslamiyet'e layık doğruluğu kendi üzerinde göstermek." (2)

"Az tamah çok ziyan getirir" der atalarımız.

Ahirette karşılaşacağımız ziyan ise, kaybettiğimiz doğrulukla kazandığımızdan çok daha fazla olacaktır. Ama doğruluğu yaşamlarının vazgeçilmezi kılan Müslümanlar ise ayrılmadıkları doğruluktan dolayı sonsuz mutluluğa yelken açacaklardır. Bunun ilk aşaması ise dünyada iyi, güvenilir ve doğru bir insan olarak bilinmekle gerçekleşir. İkincisi ise ölüm anındadır. "Şeyhzâde şöyle der: Melekler, ölüm anında mü'minlerin yanına şu müjde ile inerler: Ölüm sıkıntısından korkmayın. Kabir sıkıntısı ile kıyamet günü sıkıntılarından da korkmayın. mü'min, başucunda duran iki koruyucu meleğe bakar. Onların şöyle dediklerini duyar: Artık bugün korkma ve üzülme. Sana va'dolunan cennetle sevin. Şüphesiz sen bugün, daha önce benzerini görmediğin şeyler göreceksin. Bunlar seni korkutmasın. Onlar senden başkaları için yapılmaktadır." (3)

Melekleri, her kendilerini görüp gözetken ve yanlarından ayrılmayan varlıklar olarak görenler, onlarla dostluklarını ömür boyu sürdürürler. Ama bundan gafil olanlar sürekli hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet, gasp gibi ahlaki zafiyetler yaşayacaktır. Ölüm anlarında da dostluklarından yüz çevirdikleri meleklerin dostluklarıyla karşılaşmayacaklardır.

Korkudan emin, güvenle meleklerin mütebessim bakışları altında cennete yürümek isteyenler, Allah'ın hesaba çekeceğinin farkındalığında, doğruluktan prim vermeden hak üzere yaşamak zorundadırlar.

- 1- Abdullah Parlıyan- Tam Riyazüs Salihin Tercemesi s. 175
- 2- 2012 İrfan Takvimleri
- 3- Muhammed Ali Es Sabuni, Safvetü't-Tefasir, Ensar Neşriyat: 5/422.